

med Hensyn til Consumtionsafgiften vist, at det netop som oftest eller altid rammer det Punkt, som mindst kan bære den.

Jeg kom før til at nævne et Ord, som leder min Tanke hen paa, at man i Opsatsen ogsaa har fremstillet det, som om Kjøbenhavn mindre havde at beklage sig over, at Consumptionen skal vedblive der, medens den ophører for de andre Kjøbstæder, fordi det er en gammel Skat der. Men var da ikke Consumptionen ligesaa gammel i de øvrige Kjøbstæder? Og hvad vil det sige, at Consumptionen er en gammel Indretning? Ja vel, jeg veed meget godt, at de gamle directe Skatter udjævne sig, og at, naar en Giendom er gaaet ved Kjøb og Salg fra Haand til Haand, føler Ingen længer Trykket af Skatten, mærker Ingen Byrden. Men hvorledes Liden skalde kunne gjøre Consumtionsafgiftens ulige Fordeling mere retfærdig eller formindste Byrden af dens Tryk, det formaaer jeg virkelig ikke at indsee, med mindre det skalde ligge deri, at en Smerte og Uret, som man daglig tilføjer mig, vel ikke taber i sin Intensitet, men jeg bliver saa vant til den, at min Umfjendethed hører op, og at det, jeg lider, ikke længer altid træder klart frem for min Bevidsthed. Jeg kan saaledes virkelig ikke finde, at der i de anførte Grunde skalde være Noget, som tilstrækkeligt kunde retfærdiggjøre, at man mener, at Kjøbenhavn skalde være undtaget fra den Omforming af de indirecte Skatter ved Consumptionens Ophævelse, som man overalt ellers vil indføre. At Consumptionen, tilligemed den høiere Brændeviinsafgift, er og har været en meget følelig Overbebyrdelse for Kjøbenhavn, vil sikkert Ingen kunne negte; det vilde endog være at fornærme Rigsdagen, om jeg vilde forudsætte, at det var nødvendigt, at fore Besværet for, at Kjøbenhavn med Hensyn til Consumptionensafgiften og Brændeviinsafgiften er paalagt høiere Afgifter; det er ligesaa vist, som at 80 er mere end 50, og at 9 er mere end 5. Dersom der ogsaa kan være Tvivl om, hvad der oftere er paastaet, og som jeg troer med Rette er paastaet, at Kjøbenhavn ogsaa i andre Henseender er overbebyrdet, saa kan der dog ingen Tvivl være om, at Kjøbenhavn ikke er mindre besværet ved Bygningssafgift og paa alle andre Maader, end de øvrige Kjøb-

stæder. Naar man altsaa tager Tariffen, og sammenligner de Satser, som gjaldt for Kjøbenhavn og de andre Kjøbstæders Beboere med Hensyn til Indførsels- og Formalingssconsumtionen og Brændeviinsproductionen, saa troer jeg, at Spørgsmaalet er saa klart, at det, som sagt, vilde være en Fornærmelse at indlade sig videre derpaa. Det er altsaa uomstødeligt vist, at Kjøbenhavn i denne Henseende har været overbebyrdet. Dersom man nu vil gaae tilbage til den Tid, da denne høiere Beskatning af de nødvendige Forbrugsgjenstande blev indført, saa vil man see, at dens Oprindelse skyldes den Tid, da Kjøbenhavn virkelig var i Besiddelse af reelle Forrettigheder fremfor de øvrige Kjøbstæder (Hør!). Men disse reelle Forrettigheder ere i Tidens Løb blevne ophævede, og det er et Fremskridt, vi have gjort, at de ere blevne ophævede; men det forekommer mig da ogsaa at være et temmelig billigt Forlangende, at den særlige forhøiede Beskatning, som var paalagt Kjøbenhavn, ikke paa Grund af dens heldige Beliggenhed, men fordi man havde givet den Forrettigheder, der gjorde det muligt for den, at drage større Gavn for sig af sin heldige Beliggenhed, ved f. Ex., saa godt som at monopolisere enkelte vigtige Grene af Handelen til dette Sted, at denne særlige Beskatning, siger jeg, maa ophøre, da disse Forrettigheder ere bortfaldne. Imidlertid fik dog denne Forfjællighed i Kjøbenhavns og de øvrige Kjøbstæders Beskatning en ny Sanction, hvad Consumptionen angaaer, ved Forordningen 22de November 1837. Jeg kan umuligt troe andet, end at man dengang er gaaet ud fra den Forudsætning, at Hovedstaden, paa Grund af den Kraft, som den tidligere havde vundet under de den tilstaaede Begunstigelser, var i en saadan Fremfærd, at det var retfærdigt, at den vedblev at bære de høiere Afgifter, medens Kjøbstæderne i Landet, om ikke vare i nogen Tilbagegang, saa dog heller ikke vare i den Fremgang, som Kjøbenhavn. Dette har upaatvivleligen havt Indflydelse paa, at man ogsaa i 1837 bestemte høiere Satser for Kjøbenhavn end for de andre Kjøbstæder, medens den Tids finantistelle Forlegenhed, og da man overhovedet ikke tænkte paa at omordne det indirecte Skattevæsen, bestyrkede den An-